M. FIGUEROLA ALDROFEU.

TERCERA EDICIÓ.

Tiratje especial pel teatre **Triunfo** del Hospitalet.

Preu: 4 Rals.

QUI ABRASSA MOLT...

PESSA CATALANA

EN UN ACTE Y EN VERS

IL·LUSTRADA

PER

APELES MESTRES.

Barcelona: Tipo-litografia de C. VERDAGUER.

QUI ABRASSA MOLT...

PESSA CATALANA, EN UN ACTE Y EN VERS

ORIGINAL DE

Miquel Figuerola Aldrofeu.

IL-LUSTRADA PEL REPUTAT DIBUIXANT

Apeles Mestres.

Estrenada ab extraordinari éxit la nit del 13 d' Abril de 1879 en lo teatre del Bon Retiro.

BARCELONA.

TIPO-LITOGRAFÍA DE CELESTÍ VERDAGUER

CARRERS DE LLULL Y CERDEÑA, (ENSANXE)

1885

Á

Mos Benvolguts Pares

tinch l' honor de dedicar aquesta petita obra, qu' encare que de poca valua puig qu' es la primera qu' he donat á llum, crech que l' aceptarán com á grat recort d' aquet son fill que 'ls estima

L' Autor.

REPARTIMENT.

PERSONATJES.	ACTORS. En Barcelona.	En Hospitalet.
PETRONILLA.	*D.ª Elvira Berdier.*	*D.ª Carolina Alegret.*
PEPA. . . .	» *Antonia Berdier.*	» *Candelaria Tarrés.*
IGNASI. . .	*D. Salvador Cort.*	*D. Joseph Portillo.*
PEP.	» *Joseph Casellas.*	» *Joseph Craxells.*
SALDONI. . .	» *Alfons Llonch.*	» *Joan Monrós.*
UN POLISSON.	» *N. N.*	» *Pol.*

Passa en Barcelona.

Esquerra y dreta: — Las del actor.

ACTE ÚNICH.

La escena representa un menjadó; porta al foro, un cuarto á la dreta y un balcó á la esquerra; á la dreta prop de la porta, una taula, cadiras, etc.

ESCENA PRIMERA.

IGNASI. — PEPA.

IGNASI. Ten conta, Pepa, 'l que fás,
mira qu' es un bon partit!

PEPA. Ja ho veig qu' es guapo y bon noy,
pero jo 'n vull un de rich.
IGN. Com tú tens tan capital...
pots ben buscar, infelis!
PEPA. No l' haig de buscar, no, pare,
perque sápiga que 'l tinch.
IGN. Ja veurás... en Pep no es tonto. (*Ab calma.*)
Li espera un gran porvenir...
PEPA. No m' vingueu ab mes camándolas
jo vull un jove aixerit;
que siga elegant y tinga...
cuartos per gastá á desdir.
IGN. ¡Es á dir que tú vols cuartos!
PEPA. Y naturalment que sí;
¿qué faria de casarme,
per ser jornalé 'l marit,
y tenir que trevallar?
Ja sé estarme be á n' aquí.
Jo casada, vull que me digan
Doña Pepita á tot dir,
vull passejarme ab gran cotxe,
vull estrenar richs vestits...
IGN. Axió no mes tens que dirli
perque t' ho fassi ell.
PEPA. Ell?
IGN. Sí.
PEPA. Espliquis donchs; de quin modo?
IGN. D' un modo qu' és molt senzill.
Tú vols qu' ell 't diga Donya?
't dirá Donya á tot dir;
que vols un dia aná en cotxe?
ell té un carretó, que 't dich!
que tan sols posanthi un burro
va mol bé; en cuant á vestits,
te encare los que lluhia
sa mare avants de morir.

Ab aixó, quedem·entesos;
quant vinga li dius que sí...

PEPA. D' aquet modo os en burléu!

IGN. Que no t' agrada 'l qu' he dit?

PEPA. Si m' agrada? No.

IGN. Donchs déixau.
(Ja faré 'ls possibles, y...
(*Agafa 'l sombrero y 's posa en marxa.*)
Vaig á comensarlos are.)

PEPA. Qué ja marxéu, pare?

IGN. Sí. (*Marxa pel foro.*)

ESCENA II.

PEPA.

Ves que 'n faria
d' un home aixís,
que ni ab prous feinas
pot sostenirs!
Jo ja 'l voldria
qu' es aixerit
guapet y vamos...
molt bo per mí.
En quant d' aquestos (*dinés*)
diu que n' ha vist
pero no 'n guarda,
l' hi van fugí.
Qu' ho deixi corre
que tinch un Lluís
que m' escriu cartas
qu' es bastan rich.
Qu' es mes qu' un ángel,
un serafí;
que 'm vol felissa

fentlo felis.
Y are y sempre
cent cops y mil
vull dir que 'l lema
sant y diví
d' *amor ab cuartos*,
qu' es molt bonich.

ESCENA III.

PEPA — PEP qu' entra pel foro

PEP. Deu te guart, hermosa Pepa.
PEPA. Quins requiebros que sabs dar! (*To burlesch.*)
PEP. Qué vols dir?
PEPA. Que promets, home...
que si segueixes avant,
sortirás un gran Tenorio...
PEP. Deixemnos de disbarats.
¿Que no t' ha dit res ton pare?
PEPA. Sí; m' ha dit que...
PEP. Ah! ja ho sabs?
Donchs qu' es lo que pensas ferne?
PEPA. Ho vols saber molt abiát.
PEP. ¡Es dir qu' m donas *carbassa!*
PEPA. Jo, Pep, no m' allargo tant.
PEP. No 't comprench...
PEPA. No? donchs escolta,
y t' ho esplicaré mes clá.
Un jove, va dirme un dia,
que jo li habia flexát
lo seu cor, ab ma hermosura,
y ni me 'l vaig escoltar:
van passar dias y dias
y 'l pobre fent l' ós á baix;

fins que al últim quant vaig veurer
una estimació tant gran,
l' hi vaig doná una esperansa
per si 's portaba com cal;
y veyent que 'm porta afecte
jo no 'l puch pas desairá.

PEP. Oh que desgracia es la meva!
Escolta, Pepa, mon plany,
y no oblidis que t' estimo
ab tot mon cor pur y franch.
Tú ets per mí un ángel de gloria,
ángel que m' ha de salvar
d' aquest amor qu' á mí 'm mata
d' aquest amor qu' es tan gran.
Sols per tú, sostinch la vida
y pateixo tant y tant
que per tú fins ne daria
mon cor, ma ditxa y ma sanch.

PEPA. (Déixemeli da esperansa,
que 'n tot temps *por mucho pan*...)
Es vritat tot lo que 'm contas?

PEP. Y m' ho preguntas?

PEPA. Es clar.
Com que tots diuhéu la mateixa
quant combinéu un nou plan.

PEP. Be, déixat de tonterias,
contestam.

PEPA. M' hi vull pensar.
(*Entra Ignasi pel foro.*)

ESCENA IV.

Dits.—IGNASI.

IGN. Ola, Pep!

PEP. Que tal, Ignasi? (*Encaixant.*)

IGN. Ja ho pots veurer, jo trempat.
(*Pepa s' entreté aixugant la taula.*)
Ah! tú; qu' heu fet ab la noya? (*A Pep.*)
PEP. 'M sembla qu' ho tinch molt mal.
IGN. Es á dir que...
PEP. M' ha dit ella
que s' hi volia pensar
perque está mitj compromesa
ab un altre del veinat.
IGN. Tot això t' ha dit? — Pepeta! (*Cridant.*)
PEPA. Qué voleu, pare?
IGN. Ho sabrás.
Vinam aquí desseguida. (*Pepa s' acosta á ell.*)
PEPA. Digueu; estich escoltant.
IGN. (Veyám si aixís fen lo sério
potsé 'm faré respectar.)
(*Passeijantse amunt y avall depressa.*)
¿Ja sabs qui só?
PEPA. (*Mitj rient*) Sou lo pare.
IGN. Calla! (*cridant.*) Qué 't sembla? (*A Pep.*)
PEP. Be va.
IGN. Cuan un pare... (*A Pepa.*)
(*Al dir això entra Petronilla.*)

ESCENA V.

Dits y PETRONILLA.

PET. (*Ab cantarella.*) Molt bon dia.
IGN. (Are sí que m' hi trompat;)
PET. Vosté deu sé 'l senyó Ignasi?...
IGN. Sí senyora...
PET. Donchs avant;
voldria parlarli á solas...
PEP. Senyó Ignasi, fins mes tart.

IGN. Ah, tú... Pep, no triguis gaire.
PEP. Dintre poch aqui 'm tindrá. (*Se 'n va pel foro.*)
IGN. Qué fas tú á n' aqui parada? (*A Pepa.*)
PEPA. Res!
IGN. Apa, á rentá 'ls plats.
(*Pepa marcha per la drèta.*)

ESCENA VI.

IGNASI. — PETRONILLA.

IGN. Prengui asiento. (*Agafant dos cadiras.*)
PET. Ab son permis. (*S' asentan.*)
IGN. Ja pot dir.
PET. Comensaré.
Servidora de vosté
visch al enfront, al quint pis.
Ne tinch un fill y una filla,
som honrats, tenim dinè...

no molt...

IGN. Lo nom de vosté?

PET. De pila 'm dich Petronilla.

IGN. Are hi caich! Ja sé qui es!

(Picantse 'l front fa com si recordés.)

Vosté es la qu' era casada
ab l' asistent d' en Tejada
que morí al curanta tres.
Morí matant, va sé un fiero.
No 's recorda d' aquell pas
qu' en Sanchez ab gran desfici
'ns feya fer á l' exercisi?

PET. Prou; semblaba un bordegás
y are no ho sabria fe.

IGN. Lo tinch molt á la memoria
dels fets de la meva historia,
sempre m' en recordaré...

PET. Pues... sí;... si no li explicaba
perque he vingut, no ho sabria.

IGN. Indudablement.

PET. Venia...

IGN. Ja ni me n' enrecordaba.

PET. Donchs com li he dit, tinch un noy
que pretent la seva filla,
y 'm diu que vol la pubilla
ó anirá á pará á San Boy.
Ab aixó sab mon intent;
si 's *confronta* estém entesos.
Ja 'ls podem contar promesos...
y que 'ls lligui 'l casament.

IGN. Ja veurá: jo no sé encare
si ella...

PET. No ho ha de voler?
Sent guapo...

IGN. Be, tot pot ser.

PET. Pero no es vosté son pare?

IGN. Jo be ho conto; qué vol dir?
(*Fent una suspensió.*)
PET. Que si vol, li fa casá!
IGN. Casarla per forsa? cá!
No 'ls faig uns papers aixi.
La meva noya es hermosa,
que vingui á ferli l' amor
y si li cautiva 'l cor
tirém endevant la cosa.
PET. Ja está dit; molt ben pensat.
Mes, ay Verge del Socós!
lo noy es molt vergonyós.
IGN. Y que li fa això? ay carat!
PET. Pero en cambi es molt de be.
IGN. Vol callar, dona? ja ho conto.
PET. L' únich que té es, qu' es mitj tonto
de tant bó...
IGN. Que s' hi vol fe?
PET. Bueno donchs; d' aqui una estona
li diré que vinga; no?
IGN. Si, sí...
PET. Donchs estiga bó. (*S' en va pel foro.*)
IGN. Y vosté qu' estiga bona.

ESCENA VII.

IGNASI.

Endevant la professó,
ja tinch un altre embolich;
si axó dura, fins estich
que 'm trastocaré 'l maló!
Pero no; jo vull tan sols,
que 's casi ab en Pep, perque,
se qu' es bo, y xicot de be;

pero... si decás no 'l vol? (*Pensant.*)
Ah! ja sé; ella vol diners,
ja ho tinch pensat, donchs avant.
Si no 's casa ab lo meu plan
may 's casará... Papers...
(*Pensant y butxaquejant.*)
no 'n necessito; si faig...
no, cá! no ho voldria creurer;
sí... just, milló es nárlo á veurer.
Desseguida me 'n hi vaig. (*S' en va pel foro.*)

ESCENA VIII.

PEPA.

(*Surt mirant per tot, de la dreta.*)
Lo pare ja deu ser fora!
Que tarda en Paco á venir!
(*Se 'n va al balcó qu' está mitj obert.*)
Ja 'l veig! qué guapo! ja puja!
ja 'l sento! ja 'l tinch aqui!
(*Al veurer á Saldoni.*)
(Batúa 'l ret de la Sila!
qué buscará aquet mosquit?
(*Saldoni entra pel fondo.*)

ESCENA IX.

PEPA. — SALDONI.

SAL. Deu la guart.
PEPA. A qui demana?
SAL. A la Pepeta, á vosté.
PEPA. Per quin motiu?

SAL. Per... qu' es trucha...
(*Com si li volgués fer entendre.*)

PEPA. Perque...

SAL. (Qu' avispada qu' es!
Mireu si es prou picardía,
fa veurer que no m' entent
y vol que m' esgargamelli;
no ho lograrà á fe de Deu.)
Ab son permís.
(*Agafa una cadira y s' asenta.*)

PEPA. Vosté es duenyo.

(Quin mosquit mes imprudent.)
Be perque ve vosté, parli...
espliquis.

SAL. Está molt bé...
(*Trayentse la petaca y fent un cigarro.*)

PEPA. (Jesus, quin jove mes tonto.)
Si no 'm diu vosté qui es (*Enfadada.*)
y lo que vol, crido lladres.
SAL. Qué diu, dona! (*A tall de mofa.*)
PEPA. Lo que sent.
SAL. Ja pot cridar tant com vulga
que jo no m' espantaré;
y d' aquí dintre no marxo
si no 'm contesta com deu.
PEPA. Pero, qué vol que contesti
si la pregunta no sé?
SAL. Lo que vosté vol es riure.
(Are diu qne no m' enten.)
PEPA. Mireus qu' es cosa de gresca!
SAL. Ah! sí, de gresca. (*Encent lo cigarro.*)
PEPA Si ho es. (*Enfadada.*)
SAL. Ja hi acabat la paciencia!
(*Comensantse á enfadar s' aixeca.*)
PEPA. Jo també, senyor, ho sent?
SAL. De mí ningú may sen burla!
PEPA. Vol dirme que vol vosté?
SAL. La contesta, la contesta,
y la contesta, res mes!
PEPA. (Ja torném á la mateixa.)
Si no 'm pregunta primer,
com vol que jo li contesti?
SAL. No 'm vol contestá? Está bé.
Hont es lo seu pare?
PEPA. Fora.
SAL. Y sa mare?
PEPA. ¡Ay! es al cel!
SAL. Ah! tampoch vol contestarme?
PEPA. Que no li dich?
SAL. Si, ja ho veig;
Li agrada molt la brometa.
PEPA. Y que no li dich hont es?

SAL. No las crech aquestas cosas. —
Ves si 'm fará creurer que...
anant pujant cap enlaire...
Y com ho hauria fet
sen tant alt y sens escala ?
PEPA. Jo no li he dit aixó , ho sent ?
SAL. Vosté no m' ho ha dit ?
PEPA. Y are !
SAL. Vaja , si aixó 'm desmentéix
será trapella de marca.
PEPA. Ja 'm torna insultá vosté ?
Val mes que...
SAL. Ho diré á la mare !
PEPA. Ja li pot dir.
SAL. Y al moment.
Veurém si riurá á llavoras. (*Amenassantla.*)
Espavilis... (*Se 'n va.*)
PEPA. Passiho bé ! (*Ab mofa.*)

ESCENA X.

PEPA.

Y qu' estrany es aquet tipo !
ves , contéstali al ximplet
á una pregunta qu' encare
estich ignorant lo qu' és !
Jesús , y que papanatas ,
que magre , qu' aigalit , que...
Mes val que no m' encaparri,
y vagi per mon quefer.
(*Se 'n va per la dreta.*)

ESCENA XI.

IGNASI. — PEP. — Entrant pel foro conversant.

IGN. Déixem dir, déixem dir, home;
Sabént qu' ella vol dinérs,
sent axí...

PEP. Qué faig, Ignasi?
digui.

IGN. Lo qu' are 't diré.
Jo á la noya quan se casi
tinch de donarli... (*s' entén*
si 'ls vol) uns vuit mil duros,
ella, d' axó no 'n sab res,
y podriam ferli veurer
que t' ha vingut dels parents
una petita fortuna.

PEP. Ferli creurer que son méus?

IGN. Sí, home.

PEP. Molt ben pensat.

IGN. Com que quant casats estéu
han de sé 'ls dinérs dels dos
tant se val darlos primé.

PEP. Ja está dit, donchs mans á la obra.

IGN. Ja ho tens ben entés tot, Pep?

PEP. Sí, sí.

IGN. Jo li faré creurer
lo qu' hem dit are matéix.
Sabs lo qu' haurias de ferne!

PEP. Espliquis, Ignasi, qué!

IGN. Anarten á casa teva...
vestirte de cap á peus
ab la roba de las festas...

PEP. Per ferli creurer mes bé?

IGN. Just.

PEP. Al moment hi corro.
Vosté prepárila, sent? (*Se 'n vá.*)

ESCENA XII.

IGNASI.

Ja 'm veig la noya casada
ab el que jo li he buscát;
quina maula mes ben feta!
Oh! surt bo d' aquet gran cap. (*Picantse 'l cap.*)
Vetaquí dos de contents.
En Pep, perque 'l faig casar,
y ab ella per ferli creure
que tindrá dinérs en gran!
Contenta ella y enganyada,
content també ell y enganyat,
puig que la Pepa te cosas...
qu' en fi, vaja sols las sab...
(*Entra Petronilla tota esbufegada.*)

ESCENA XIII.

PETRONILLA.—IGNASI.

PET. Deu la guart, y moltas gracias (*Enfadada.*)
del disgust que 'l noy ha prés.
Vaja, s' ha lluhit, Ignasi, (*Ignasi queda parat.*)
ab tot lo qu' ha sabut fer.
Com se conéix que so dona!
pero juro á fé de Deu...
IGN. Y are que té, Petronilla? (*Espantat.*)
PET. Encare gosa á dir rés?
Mereixeria per paga
deu mil natas al clatell.

Ignasi, jo m' electriso (*Cridant.*)
quant veix que 'm fá aquet papé.

IGN. Pero dona, gasti calma.
(*No sabent de que li parla.*)

PET. No sé quin déu me deté
com no li trenco la crisma
ab un sabatot.

IGN. (*Ab por.*) Perqué?

PET. Encar' torna á preguntarmho.
Qu' hem dit d' aquell casament
qu' aquet demati parlavam?

IGN. Are hi caich. (*Com si li vingués á la memoria.*)

PET. Are? Está bé.

IGN. Dispensi de tot, y creguim,
no hi habia pensat més.

PET. Que no ho ha dit á la noya?

IGN. No señora...

PET. Quin paper!
pero en fi jo li perdono
si es tal com diu.

IGN. Si qu' ho és.

PET. Are que la ocasió ho porta
fassi lo que li diré.
Quant la vegi á la Pepeta
prepárila; que no fés...
lo que li ha fet fa poch rato
despreciantlo, perque ab éll,
á la bona tant com vulga;
y á la mala un Llucifér.
A la Pepa, si l' estima?
molt, moltissim ¡ viva Déu!
avants de jo vení aqui,
pensant sols ab ella, éll,
l' amor lo descoloria,
s' enmagria, estaba séch,
no menjaba mes que bledas

ni dormia quasi gens.
Pero al dirli qu' he vingut,
després d' esplicarli 'l fet,
tot d' un cop li ve una gana,
miri si es gran l' amor séu,
que tot un pa de tres lliuras
s' ha menjat ab poch moment.

IGN. Caratsos! si que l' estima,
quin amor mes gran li té!
(No sabia que l' amor
fes menja pá.)

PET. Ja ho te entés,
fassi un esfors per casarli.

IGN. Faré tot lo que podré.

PET. M' ho promet?

IGN. Sí, li prometo.

PET. Miris que si aixis no ho fés,
la vida del noy perilla,
perque m' ha dit fa poch temps
que si no 's casa ab la Pepa
's matará: sent, ho sent?
(*Ignasi al senti aixó s' esgarrifa.*)
Ab aixó, fassi 'l que puga.
Voldria que per vosté
un cristiá 's donés la mort?

IGN. No, dona, no.

PET. Es que si ho fés
vosté un crim gran ne faria
que no te perdó de Déu!
Vritat que fará 'ls possibles?

IGN. Ja li he dit; lo que podré.

PET. Sent aixis, diré que torni;
veyám si dará entenent
de casarshi á la Pepeta?

IGN. Sí, dona, sí.

PET. Passiho bé. (*Se 'n vá.*)

ESCENA XIV.

IGNASI, passeijantse amunt y avall cremat.

Ja m' acaba de cansá
aquesta dona, y á fé...
no logrará 'l que voldrá
perque no li casaré.
Hont se 's vist amenassarme
d' aquell modo? que si jo...
torno altre cop á trovarme
en la semblant situació,
li tiro entre cap y péus
tantas cadiras com hi ha.
Que vagi á governá 'ls séus (*Ab desprendiment.*)
si te ganas de cridá!

ESCENA XV.

IGNASI. — PEPA, que surt ab uns quants plats y unas estovallas.

IGN. Ja vas á pará la táula?
PEPA. Com que tinch llest 'l diná
y ja son mes de las dotze.
IGN. Saps lo qu' estaba pensant?
PEPA. Vos diréu.
IGN. Donchs vaig á dirtho
y crech que no 't sabrá mal.
Sápigas que 'n Pep, lo jove
qu' ha vingut molt poch temps fá
li ha topat d' una familia
que te á laltre part del mar,
una petita fortuna
d' uns vuit mil duros.

PEPA. Carát!
Ell sí que la ben pescada.
IGN. Puig com te deya, ell vindrá
dintre poch á demanarte,
que sols ab tú 's vol casá.
Sent aixís, si tú 't *confrontas*
de pendrer ab ell estát,
ja ho sabs, ab poch temps promesos
y d' aquí un mes sou casats.
Hi consents?
PEPÁ. (*Tímida.*) No ho voleu vos?
sent del vostre gust, ja está.
IGN. Lo que has de fer quan lo vegis
un papé que... (*Postura mímica.*)
PEPA. Natural!
IGN. Y despacha al que vas dár
ta paraula.
PEPA. De quin modo?
IGN. D' un modo prompte arreglat.
Fás una carta, li envias,
no te 'l miras mes y en páus. (*Donantli papé.*)
Té, té, fesli desseguida.
PEPA. Pobre xicót! quant veurá...
IGN. No hi pensis mes y fés.
PEPA. Donguim.
(*Agafa la pluma y escriu.*)
IGN. Picanta, pero... moral.
PEPA. Ja está. (*Firmant.*)
IGN. (*Llegintla.*) A veure. Bravo! Bravo!
Clóula. (*Tornantli.*)
PEPA. Qui li portará?
IGN. Ja ho veurás.
(*S' en va al balcó y crida com si parlés ab un vehí.*)
Tú! Pere! Pere!
Aquí tens aixó y un ral
y pórtala desseguida

sens perdre temps al estánch. (*Tanca 'l balcó.*)
Are ja pots parar taula
perque tot está arreglat.
(*Pepa arregla las estovallas, posa plats, etc.*)

ESCENA XVI.

Dits, SALDONI (entra pel fondo.)

SAL. Déu vos guart.
IGN. A qui demana?
SAL. Que no 'm conéix?
IGN. No; no hi cáich.
SAL. Jo sóch lo fill de la mare...
IGN. Vol dir?
SAL. Si senyó.
IGN. Enterats.
Si no s' esplica mes bé!
SAL. Que no m' esplico prou clár?
Jo so lo fill de la mare
qu' avuy ha vingut...
IGN. (*Comprenentlo.*) Ah! já!
ets tú lo seu fill? molt bé.
Lo jove qu' estima tant
á la noya...
SAL. Si senyó;
que ja li...
IGN. Encara no hu sab.
No he tingut temps pera dirli.
SAL. Y donchs are com hu faig?
IGN. La cosa n' es molt senzilla,
fesli l' amor, allí está.
SAL. Jo que li fassi l' amor?
Com se fá?
IGN. Axó no sabs?

SAL. Com que jo d' aquestas cosas
encare no n' he fet may.
IGN. (Quina veu de sucre-candi!)
SAL. Bé, que 'm vol dir com se fá!
IGN. Has anat may al teatre?
SAL. Al trayatu? prou qu' hi he anat.
IGN. Qu' has vist, lo D. Juan Tenorio?
SAL. Aquell que fan per Tots Sants?
IGN. Aquell matéix.
SAL. Ja ho crech, home,
si fins hi he representat.
IGN. De que féyas?
SAL. De Megia
quant es mort.
IGN. 'T recordarás
de lo que deya Tenorio?
SAL. Si fins lo vaig estudiá.
IGN. Donchs bé; per ferli l' amor
has de fér com éll.
SAL. Igual?
IGN. Del millor modu que 't sembli.
(Qu' acabarém mes aviat.)

(*Saldoni se 'n vá allá hont hi há la noya; l' agafa pel bras acompañantla al mitj de la escena y esclama tant fort com pot.*)

SAL. Cuant gritan estos *melditos*,
pero mal rayo...
PEPA. (*Com si s' espantés.*) Qué fa?
Que potser s' ha tornat ximple?
SAL. Li fáig l' amor.
PEPA. Endevant.
IGN. Mare de Deu, qu' es sabata. (*A Saldoni.*)
SAL. Que no 's fá aixís?
PEPA. Ay carat! (*A id.*)
vosté es molt de la brometa!
SAL. No tant com vosté.
PEPA. Ja, ja. (*Rient.*)

IGN. Acabém d' una vegada,
lo jove está enamorat, (*A Pepa.*)
y ha vingut perque li digas
si t' hi vols, ó no, casár.

PEPA. Ab molt gust m' hi casaria,
si no m' hagués promés já...
ab un que...

SAL. Vatualisto. (*A Pepa.*)
No s' espliqui mes, mal llám!
trencaré 'l que á mon pas trobi
fent aná 'l de dalt á báix
si dins de dos ó tres dias
no diu qu' ab mí 's vol casá.

IGN. Qué dius que farás, trapella?

SAL. Trapella diu? molt be está.
Aquets insults, senyó Ignasi,
'ls trobarém tots plegats.

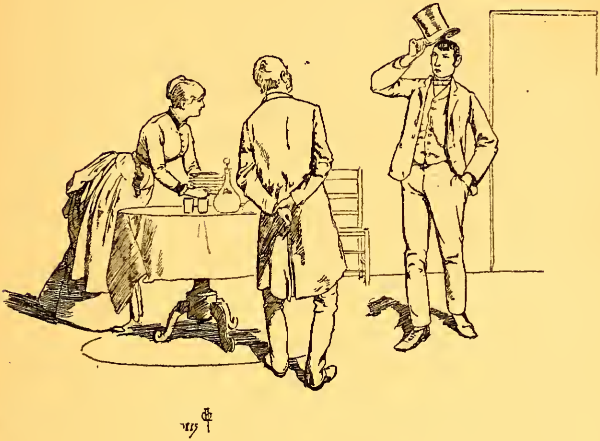
IGN. Que 't tornas bóig, mosquit d' arbre?

(*Saldoni agafa uns quants plats y enfadat los tira á terra ab tota furia; marcha, y al ser al portal, topa ab en Pep qu' entra.*)

ESCENA XVII.

IGNASI. — PEPA. — PEP.

Pep. Tinga comte, cap sigrány! (*A Saldoni.*)
(*Entra tot mudat.*)
Déu vos guart; qui es aquell tipo?
Ign. Hola, Pep! no 'n fassis cas.
Pep. Y qu' enfadat que n' estaba!
Pepa. (*A Ignasi y marchant.*)
M' en vaig á buscá el diná.
Pep. Escolti un moment, Pepeta. (*Pepa torna enrera.*)
(Ja ho teniu ben arreglat?) (*A Ignasi.*)
Ign. (Si, noy, ja está á punt de solfa.)
Pepa. Digui donchs.
Pep. Al moment vaig.
Lo motiu de ma vinguda,
Ignasi, tant sols ha estat
per demanarvos la noya,

si es qu' ella sab...
IGN. (*Ab amistat.*) Vols callá?
Ja sabs que sen del meu gust
es lo d' ella. — No es vritat? (*A Pepa.*)
PEPA. Si á vos os agrada, pare, (*Posat de timida.*)
per mí ja sabéu qu' está.
PEP. Donchs qu' eran tots aquells fueros
qu' aquet dematí has gastat?
PEPA. Per probar si m' estimabas
com deyas ab ton cor franch.
PEP. Es á dir qu' are m' estimas,
Pepeta?
PEPA. Quin dupte hi ha?
Com qu' he vist ton gran amor
lo méu també ha trastornat.

ESCENA XVIII.

IGNASI. — PEPA. — PEP. — PETRONILLA y SALDONI agafat per la ma.

PET. Que 's pensa que hi juga ab mi? (*Del fondo.*)
Sápiga qu' encar que vella, (*A Ignasi.*)
jo soch la sarjentà aquella
d' algun temps.
IGN. Bé, qué vol dir?
PET. Qué vull dir? qu' es un sabata,
y menos que de cartró
un home de palla...
IGN. Jo?
PET. Y á tú t' haig de da una nata. (*A Pepa.*)
IGN. Fassi 'l favor de callá. (*A Petronilla.*)
PET. No vull ni 'm dona la gana.
IGN. Si agafo la mitja cana...
PET. Per mí la pot agafá.

PEP. No fassin tants disbarats! (*Apassiguantho.*)
IGN. Vosté ja 'm vá carregant. (*A Petronilla*)
PEP. Vaja d' un cop, callarant?
IGN. Si agafo tots aquets plats! (*Signant á la taula.*)
PET. Qué fará?
IGN. Qué faré? miri.

(*Agafa plats y los tira pel cap de Petronilla; aquesta agafa cadiras ab lo mateix fi y Saldoni no 's desfá may agafat á las faldillas d' ella.*)

SAL. Mare, no si torni mes.
PET. No puch; que si no hi tornés...
(*Seguint la baralla.*)
PEPA. Axó sí qu' es cruel martiri! (*Dantsen vergonya.*)

ESCENA XIX.

Dits. — Un POLISSON (entrant pel foro).

POL. Qu' es aixó! Volen callar? (*Parant las barallas.*)
IGN. Un polisson! y qué vol?
PET. (*A Saldoni qu' encare li estira las faldillas.*)
Déixem está, tú, mussol.
POL. A ver, quant s' ha de acabar.
IGN. La senyora... (*A Petronilla.*)
PET. Aquet senyó... (*A Ignasi.*)
POL. Volen callar?
PEP. Ay carat!
POL. Respeten l' autoritat,
ó sino les multo jo.
PET. Bé, donchs jo li esplicaré
del modo que aixó ha vingut.
POL. Esplique, como ha sigut?
PET. Servidora de vosté
visch al devant ben senzill,
y aquet senyó qu' aqui está (*Signant á Ignasi.*)
m' habia promés casá
la seva filla ab mon fill;
(*Pep mira calorosament á Pepa.*)
y lo cas es que 'l senyó
m' ha fet venir tres vegadas,
tot plegat...
PEPA. (Quinas miradas!) (*Ab angunia.*)
PET. Per dirme tan sols que no.
IGN. Com que ja la tinch promesa.
PET. Ab aqui?
IGN. Ab lo jove aquet.
PEP. Dispensi... (*Rodant lo cap.*)
IGN. Y are, Pepet?
PEPA. (Ja hauré perdut ma riquesa!) (*Ab sentiment.*)

PEP. Es mol cert que m' he promés,
cert que m' hi hauria casat,
es cert que jo li he donat
paraula y qu' ella l' ha admés.
Pero del dit me 'n desdich,
que si ella ab mí se casés,
fora tant sols pels dinérs
creyentse que soch molt rich.

IGN. D' aquet modo 'm fas quedá?

(Pepa 's treu lo mocadó y plorant 's tapa la cara.)

SAL. Miri que 's torna vermella!
(A Petronilla signant á Pepa.)

PET. Ja ho veig, ja; pobre donzella!

IGN. Vamos, ja te hi pots casá. *(A Saldoni.)*

PET. Are sí que no m' agrada.

SAL. Ja no la vull per mullé.

IGN. Donchs perque la vols?

SAL. Per ré;
no es pas bona per casada.

IGN. Tú també li dons carbassa?

PET. No es plat de segona mesa.

PEP. Jesus! y quina bestiesa!

PEPA. Això es una mica massa!

IGN. Que si vol casá vosté? *(Al polisson.)*

POL. No, no; no 'm vinguen ab dones,
son caussa de las rahones,
y es cosa que no 'm convé.

IGN. Es dir que també la déixes?

PEP. Mare de Déu, quins papés!

IGN. Ja ho véus, per mort dels dinés *(A Pepa.)*
ni pels guindillas servéixes.

(Pepa cau assentada á la cadira tota avergonyida.)

(*Al públich.*)

Si algú de vostés la vol
pera volguershi casá
vínguinmela á demaná
que li estimaré molt.

OBRAS DEL MATEIX AUTOR.

EN VENTA

		Preu.
QUI ABRASSA MOLT... pessa catalana en un acte y en vers, segona edició il-lustrada.		4 rs.
MALA LLUNA.	» » » tercera »	2 »
(1) LO TRET PER LA CULATA, sarsuela.	» » (agotada)	2 »
AMOR ETERN, cuadret en prosa il-lustrat ab magnifichs foto-grabats.		2 »

INÉDITAS.

TEMPS PERDUT, pessa catalana en un acte y en vers.
(2) PER PODERS. » » » » »
¡¡¡ A LA RAMBLA !!! sarsuela » » »
⁂ Viatje comich lirich, fantástich, terrorífich y mágich; en tres actes, escrit en vers y prosa.

EN PREPARACIÓ.

A la major brevetat possible: PALPITACIONS, col-lecció de poesias serias y festivas, ilustradas per diferents dibuixants de reconegút mérit artistich.

EN PREMSA.

La cuarta edició del cuadro dramátich en un acte y en vers, que te per titol MALA LLUNA; valdrá també *dos rals*.

(1) Música d' un conegut mestre.

(2) En colaboració de A. P.